

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2024 m. spalio 21 d. Nr. 21RE3-157 (AG3-145/27-2024)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės, Ramintos Ramanauskienės ir Svetlanos Sinkevičienės (pranešėja), sekretoriaujant Ingridai Mačiulienei, dalyvaujant pareiškėjui G. B., atsakovės Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos atstovei R. T.,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemonėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo G. B. skundą atsakovei Užimtumo tarnybai prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos dėl sprendimo teisėtumo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

G. B. (toliau – ir Pareiškėjas) 2024 m. rugsėjo 13 d. pateikė Lietuvos administracinių ginčų komisijai skundą (toliau – ir skundas; b. l. 1-3), kuriuo prašo panaikinti Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – ir Atsakovė arba Užimtumo tarnyba) Priemonių organizavimo departamento Priemonių organizavimo 2-ojo skyriaus 2024 m. rugpjūčio 16 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl paramos verslui kurti paraiškos atmetimo“ (toliau – ir Sprendimas) ir įpareigoti Užimtumo tarnybą atlyginti Pareiškėjui jo patirtą 28600 Eur žalą dėl neteisėto sprendimo priėmimo.

Skunde Pareiškėjas nurodo, kad 2024 m. liepos 1 d. jis pateikė paraišką dėl paramos verslui kurti, registracijos Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Paraiška), tačiau skundžiamu Sprendimu Užimtumo tarnyba Paraišką atmetė, teigdama, kad automobilis nėra būtina darbo priemonė verslo informacinių technologijų konsultanto veiklai. Pareiškėjas nesutinka su Sprendimu, nes Užimtumo tarnyba netinkamai įvertino pateiktus dokumentus ir argumentus.

Pareiškėjas atkreipia dėmesį, kad Užimtumo tarnybos direktoriaus įsakymu „Dėl Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus 2022 m. liepos 4 d. įsakymo Nr. V-197 „Dėl aktyvios darbo rinkos politikos priemonių taikymo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo 1.2 papunkčiu, kuriuo keičiamas Aprašo 3.7 papunktis, yra išdėstyta: „3.7. Darbo priemonės – būtinos tiesioginių funkcijų steigiamoje darbo vietoje atlikimui užtikrinti ir darbo procese naudojamos transporto priemonės, darbo įrenginiai (aparatai, prietaisai, įrankiai, įtaisai ar kiti reikmenys), priskirtini ilgalaikiam materialiajam turtui, taip pat licencijuota programinė įranga, kai jos licencija galioja ne trumpiau kaip 36 mėnesius nuo darbo vietos įsteigimo dienos“. Dėl to Pareiškėjas teigia, kad Aktyvios darbo rinkos darbo politikos priemonių taikymo tvarkos aprašo (toliau – ir Aprašas) 3.7 papunktis aiškiai nurodo, kad darbo priemonės apima ir transporto priemones, būtinas tiesioginių funkcijų atlikimui steigiamoje darbo vietoje.

Pareiškėjas pažymi, kad jo veikla neatitinka stacionaraus darbo pobūdžio, todėl automobilis yra būtinas, kaip pagrindinė darbo priemonė, t. y. kaip mobilus demonstracinis centras, skirtas verslo informacinių technologijų konsultacijoms. Teigia, kad technologinio proceso aprašyme pagal Verslo informacinių technologijų konsultanto darbo funkcijas buvo aiškiai nurodyta, kad automobilis yra būtinas ne tik kaip transporto priemonė, bet ir kaip mobilus demonstracinis centras, kuriame atliekamos tiesioginės dirbtinio intelekto (toliau - DI) sprendimų demonstracijos, informacijos paieška ir pateikimas bei konsultacijos, vykstant pas klientus. Šiame kontekste Pareiškėjas atkreipia dėmesį, kad Užimtumo tarnyba, pateikdama atsakymą dėl Paraiškos atmetimo, technologinio proceso aprašymui pastabų neturėjo, todėl ginčas dėl automobilio, kaip būtinosios priemonės, buvo vienintelė Paraiškos atmetimo priežastis.

Skunde Pareiškėjas teigia, kad patikslintoje paraiškoje jis pateikė išsamius paaiškinimus, kaip automobilis bus naudojamas tiesioginėms darbo funkcijoms vykdyti, įskaitant mobilias demonstracijas, informacijos paiešką ir pateikimą bei dirbtinio intelekto sprendimų demonstracijas klientų vietose. Paraiškoje taip pat buvo nurodyta veiklos vykdymo vieta – kad darbo veikla bus vykdoma tiek įmonės buveinėje, tiek pas klientus, priklausomai nuo projekto pobūdžio ir klientų poreikių. Tai, Pareiškėjo įsitikinimu, rodo, kad numatyta teikti mobilias paslaugas.

Pareiškėjo teigimu, tiek nešiojamas kompiuteris, tiek automobilis yra būtini darbo įrankiai, nes abiejų šių priemonių naudojimas tiesiogiai prisideda prie darbo funkcijų, aprašytų Paraiškoje, vykdymo. Pasak Pareiškėjo, nei viename iš pateiktų atsakymų Užimtumo tarnybos atstovai nepateikė aiškiai pagrįsto teisinio argumento, kad automobilis negali būti naudojamas jo pateiktoje Paraiškoje aprašytoms technologinio darbo vietos funkcijoms atlikti. Pareiškėjo įsitikinimu, darbo priemonės tinkamumas buvo įvertintas subjektyviai, remiantis asmeninėmis nuomonėmis, o ne objektyviais ir teisės aktais pagrįstais kriterijais.

Taip pat skunde pažymima, kad Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.271 straipsnyje nustatyta, jog valstybinės institucijos privalo atlyginti žalą, kurią sukėlė neteisėti jų veiksmai arba neveikimas. Pareiškėjo teigimu, Užimtumo tarnyba, neturėdama teisinio pagrindo, atmetė jo Paraišką, taip sudarydama pagrindą žalos atlyginimui. Pareiškėjo vertinimu, Užimtumo tarnyba, nepagrįstai atmesdama Paraišką ir tokiu būdu ribodama aukštą pridėtinę vertę generuojančių profesijų plėtrą, pažeidė Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 145 straipsnį, kuris numato, kad valstybės narės ir Sąjunga veikia siekdamos plėtoti suderintą užimtumo strategiją, ugdydamos kvalifikuotą, profesiniu atžvilgiu pasirengusią ir mokančią prisitaikyti darbo jėgą bei darbo rinkas, prisitaikančias prie ekonomikos pokyčių, kad būtų pasiekti Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnyje nustatyti tikslai.

Pasak Pareiškėjo, dėl netinkamo Užimtumo tarnybos Sprendimo jis patyrė 28600 Eur žalą, kurią sudaro negautos subsidijos lėšos.

Atsakovė atsiliepiame nesutinka su Pareiškėjo skundu ir prašo atmesti jį kaip nepagrįstą.

Pirmiausia atsiliepiame (b. l. 22-27) Atsakovė atkreipia dėmesį, kad paramos verslui kurti priemonė (toliau – ir PVK) organizuojama Lietuvos Respublikos užimtumo įstatyme (toliau – ir Užimtumo įstatymas) nustatyta tvarka, o PVK paraiškų pateikimo, nagrinėjimo ir vertinimo tvarka yra nustatyta Užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo sąlygų ir tvarkos apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2017 m. birželio 30 d. įsakymu Nr. A1-348 „Dėl Užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo sąlygų ir tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – ir Užimtumo rėmimo aprašas) ir Aktyvios darbo rinkos politikos priemonių taikymo tvarkos apraše, patvirtintame Užimtumo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus 2022 m. liepos 4 d. įsakymu Nr. V-197 „Dėl aktyvios darbo rinkos politikos priemonių taikymo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – Taikymo tvarkos aprašas).

Atsiliepime pažymima, kad Pareiškėjo Paraiškos atveju Užimtumo tarnyba įvykdė visus aukščiau paminėtų teisės aktų reikalavimus ir priėmė skundžiamą Sprendimą, t. y. vadovaudamasi Taikymo tvarkos aprašo 201 punktu, atliko Pareiškėjo Paraiškos vertinimo procedūras, užpildė Taikymo tvarkos aprašo 41 priedą bei nustatė Paraiškos neatitiktį vertinant nekritinius Aprašo 41 priede numatytus atitikties vertinimo kriterijus – kad kai kurios PVK paraiškoje numatytos įsigyti darbo priemonės nebūtinos tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti –

įpareigojo Pareiškėją pašalinti nustatytus trūkumus bei pasiūlė Pareiškėjui išbraukti iš Paraiškos darbo priemonę – automobilį, nebūtiną tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti, atitinkamai sumažinant finansavimo poreikį, nurodytą PVK paraiškos sąmatoje (Taikymo tvarkos aprašo 201.2 papunktis). Pareiškėjui nesutikus su pasiūlymu, Užimtumo tarnybos Priemonių organizavimo departamento Priemonių organizavimo 2-ojo skyriaus (toliau – ir POS) vedėjo sprendimu Paraiška buvo atmesta ir toliau nenagrinėjama, kaip numatyta Taikymo tvarkos aprašo 201.2.2 papunktyje.

Dėl Pareiškėjo skundo argumentų, kad Paraiškoje nurodyta transporto priemonė yra būtina Pareiškėjo planuojamai veiklai, Atsakovė pažymi, kad Taikymo tvarkos aprašo 41 priedo 1 punkte yra nurodyta, kad PVK paraiškos teikėjas turi atitikti reikalavimus, įtvirtintus Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 ir 4 dalyse. Šiuo atveju POS, vertindamas Paraišką, nustatė, kad Paraiška neatitinka Taikymo tvarkos aprašo 41 priedo 1.1 papunktyje nurodyto vertinimo kriterijaus, kadangi Paraiškoje numatyta įsigyti darbo priemonę, t. y. automobilis, nebūtinai ir nėra skirtas tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti. Atkreipia dėmesį, kad vadovaujantis Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 dalimi, PVK teikiama mokant subsidiją darbo priemonėms, būtinoms tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti. Atitinkamai Taikymo tvarkos aprašo 199.1 papunktyje nurodyta, jog PVK paraiškos sąmatoje nurodytos išlaidos privalo būti: 199.1. skirtos darbo vietai (-oms) įsteigti ar su steigiamos (-ų) darbo vietos (-ų) tiesioginių darbo funkcijų atlikimu susijusioms darbo priemonėms įsigyti. Be to, pats darbo priemonių apibrėžimas taip pat aiškiai nurodo, kad darbo priemonės – darbo procese naudojamos transporto priemonės ir darbo įrenginiai (aparatai, prietaisai, įrankiai, įtaisai ar kiti reikmenys), būtini tiesioginių funkcijų steigiamoje darbo vietoje atlikimui užtikrinti <...> (Taikymo tvarkos aprašo 3.7 papunktis).

Kartu Užimtumo tarnyba akcentuoja, kad automobilis gali būti susijęs su steigiamos darbo vietos profesija, kaip ir su bet kuria kita pasirinkta profesija, tačiau nėra susijęs su tiesioginėmis funkcijomis verslo informacinių technologijų konsultanto darbo vietoje.

Taip pat atsiliepime atkreipiamas dėmesys į Pareiškėjo planuojamos vykdyti veiklos (63.99 Kita, niekur kitur nepriskirta, informacinių paslaugų veikla). Remiantis Ekonominės veiklos rūšių klasifikatoriumi (EVRK 2 red.) mobilų modelį ir konkrečios darbo vietos steigimą Pareiškėjas supranta kaip ekonominės veiklos vykdymą visa apimtimi. Dėl to pažymima, kad pasirinktos veiklos vykdymas ir darbo vietos steigimas yra du skirtingi dalykai. Skirtumas tas, kad veiklos vykdymas bendrąja prasme apima ne tik darbo vietos steigimą, bet daug kitų etapų ir išsistą procesą – veiklos administravimą, vystymą, plėtojimą ir t.t., o darbo vietos steigimas veikloje, tik viena iš sudedamųjų dalių. Šiuo konkrečiu atveju, Pareiškėjas pasirinko steigti verslo informacinių technologijų konsultanto darbo vietą ir technologiniame procese aprašyme (Paraiškos priede) nurodęs, kad darbo priemonę – automobilį naudos demonstracijoms ir prezentacijoms kelyje, t. y., kad automobilis bus įrengtas kaip mobilus demonstracinis centras su DI įranga, kur bus galima parodyti DI sprendimus klientams tiesiogiai jų vietose ir pan. Tačiau, Atsakovės vertinimu, tokia darbo priemonė ir jos naudojimas neatitinka pasirinktos profesijos tiesiogiai vykdomų užduočių ir nurodytų darbinų funkcijų.

Atsiliepime pažymima, kad Pareiškėjas pasirinko steigti verslo informacinių technologijų konsultanto darbo vietą, nurodė Lietuvos profesijų klasifikatoriaus (toliau – ir LPK) kodą – 251106, todėl atitinkamai teisės aktai reikalauja, jog būtų laikomasi išlaidų šiai darbo vietai steigti tinkamumo, t. y. šios išlaidos turi būti būtinos tiesioginėms Pareiškėjo darbo funkcijoms atlikti steigiant verslo informacinių technologijų konsultanto darbo vietą, kitaip tariant, susijusios tiesiogiai, kaip to aiškiai ir nedviprasmiškai reikalauja PVK paraiškų nagrinėjimą reglamentuojantys teisės aktai. Šiame kontekste Atsakovė nurodo, kad LPK verslo informacinių technologijų konsultanto profesija yra priskiriama Sistemų analitikų pogrupiui (kodas 2511). Šio pogrupio aprašyme aiškiai nurodytos ir išdėstytos šios profesijos atstovų (tarp jų ir verslo informacinių technologijų konsultanto) funkcijos ir atliekamos užduotys: sistemų analitikai atlieka mokslo tiriamuosius darbus, analizuoja ir vertina procedūras ar problemas, kliento reikalavimus informacinėms technologijoms, taip pat rengia ir įgyvendina siūlymus, rekomendacijas ir planus esamoms ar būsimoms informacinėms sistemoms tobulinti.

Remdamasi LPK aprašymu, Užimtumo tarnyba teigia, kad darbo priemonė – automobilis, galbūt ir reikalinga Pareiškėjui organizuojant kitą, niekur kitur nepriskirtą, informacinių paslaugų veiklą bendrąją prasme (visa apimtimi), tačiau tai nėra būtina ir tiesiogiai susijusi darbo priemonė su verslo informacinių technologijų konsultanto darbo vietoje atliekamomis darbo funkcijomis.

Atsiliepime Atsakovė taip pat atkreipia dėmesį, kad PVK rėmimas yra konkursas, todėl PVK reglamentuojantys teisės aktai visiems PVK paraiškų teikėjams turi būti taikomi vienodai.

Atsakovės vertinimu, Pareiškėjo tiek skunde, tiek Paraiškoje akcentuojamas DI panaudojimas, sprendimai bei demonstracija klientų darbo vietose reiškia: pirma – kad automobilis Pareiškėjui reikalingas nuvykimui pas klientus į jų darbo vietas, o tai nėra tiesiogiai susiję su verslo informacinių technologijų konsultanto atliekamomis darbinėmis funkcijomis; antra – DI akcentavimas automobilio naudojimo ir demonstracinio centro prasme, neva nuvykus pas klientus, jiems pačiame automobilyje parodant DI sprendimus, atliekant reikalingus bandymus bei juos įvertinant tiesiog kelyje, kelia labai pagrįstų abejonių, nes Pareiškėjas planuoja įsigyti ne autonominį automobilį, kuris minimas Paraiškos patikslinime, o elementarų automobilį. Be to, Paraiškoje nurodytas automobilio techninis parametras „Multimedijos ekranas: nuo 10 colių su Android Auto palaikymu“ susijęs su automobilio įranga ir jos naudojimu, o ne tiesiogiai su DI. Dėl to Atsakovė teigia, kad aukščiau nurodytos funkcijos nepatenka į verslo informacinių technologijų konsultanto atliekamas darbinės funkcijas pagal LPK aprašymą, o tai, kad Pareiškėjas pats praplečia savo darbinės funkcijas, kurios nepatenka į LPK apimtį, nereiškia, jog skundžiamas sprendimas neteisėtas ir nepagrįstas. Savo argumentus Užimtumo tarnyba, be kita ko, grindžia Vilniaus apygardos administracinio teismo 2023 m. rugsėjo 23 d. sprendime administracinėje byloje Nr. I3-630-426/2023 pateiktais išaiškinimais dėl darbo priemonės – automobilio, atitikimo steigiamai darbo vietai vertinimo (buvusi savarankiško užimtumo rėmimo priemonė).

Dėl Pareiškėjo skundo reikalavimo dėl žalos atlyginimo atsiliepime nurodoma, kad bylas dėl žalos, atsiradusios dėl viešojo administravimo subjektų neteisėtų veiksmų, atlyginimo (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.271 straipsnis) sprendžia administraciniai teismai (Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 17 straipsnio 1 dalies 3 punktas), todėl ir šis Pareiškėjo reikalavimas negali būti tenkinamas.

Skundas atmestinas.

Ginčas šioje administracinėje byloje kilo dėl Užimtumo tarnybos Priemonių organizavimo departamento Priemonių organizavimo 2-ojo skyriaus 2024 m. rugpjūčio 16 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl paramos verslui kurti paraiškos atmetimo“ (b. l. 3-4), kuriuo atmesta Pareiškėjo Paraiška verslui kurti, teisėtumo.

Pareiškėjo į bylą pateiktais įrodymais nustatyta, kad 2024 m. liepos 1 d. Pareiškėjas Užimtumo tarnybai pateikė Paramos verslui kurti paraišką su priedais (minėta, toliau – Paraiška; b. l. 7-15) subsidijai gauti.

Priemonių organizavimo departamento Priemonių organizavimo 2-asis skyrius (minėta, toliau – POS) atlikęs Paraiškos ir jos priedų vertinimą, nustatė Paraiškos trūkumus, dėl ko POS vedė sprendimu, t. y. 2024 m. liepos 24 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini), įpareigojo Pareiškėją per 5 darbo dienas pašalinti Paraiškos trūkumus bei pasiūlė išbraukti iš Paraiškos darbo priemonę – automobilį, nebūtiną tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti, ir atitinkamai sumažinti finansavimo poreikį (b. l. 5-6).

Pareiškėjas pateikė Paraiškos patikslinimą, kuriame nurodė, jog nesutinka su pateiktu Užimtumo tarnybos pasiūlymu ir neišbraukė automobilio iš darbo priemonių sąrašo (b. l. 48-55).

POS, atlikęs patikslintos Paraiškos ir jos priedų vertinimą (b. l. 55-58), nustatė, kad Pareiškėjo Paraiška neatitinka nustatytų atitikties vertinimo kriterijų, todėl 2024 m. rugpjūčio 16 d. priėmė sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl paramos verslui kurti paraiškos atmetimo“ (minėta, toliau – Sprendimas) ir informavo Pareiškėją, jog Paraiška atmesta ir toliau nenagrinėjama.

Užimtumo rėmimo aprašo 53 punkte nurodyta, kad „Asmuo, siekiantis gauti paramą verslui kurti (toliau – PVK paraiškos teikėjas), per 30 dienų nuo informacijos apie paramos verslui kurti paraiškų (toliau – PVK paraiška) atrankos paskelbimo Užimtumo tarnybos interneto svetainėje dienos

per Elektroninius valdžios vartus pateikia Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatyto formos PVK paraišką ir šių dokumentų kopijas: 53.1. dokumentų, pagrindžiančių lėšų darbo vietoms steigti poreikį (patalpų, valdomų turto valdymo teise, remonto darbų, darbo vietos įrengimo projektų ir jų sąmatų, steigiamai darbo vietai reikalingų darbo priemonių poreikio pagrindimo pagal darbo pobūdį (technologinio darbo proceso aprašymo ir kt.), steigiamoje darbo vietoje numatytų vykdyti pareigų aprašymo); 53.2. ne mažiau kaip 3 tiekėjų pasiūlymų dėl planuojamų įsigyti darbo priemonių ir (ar) ne mažiau kaip 3 tiekėjų pasiūlymų dėl planuojamų remonto darbų patalpose, reikalingose darbo vietoms įrengti (jeigu remontui prašoma subsidija); 53.3. dokumentų, patvirtinančių turto, jeigu jis būtinas darbo vietoms steigti, valdymo teisę ne mažiau kaip 36 mėnesius nuo numatomos darbo vietos įsteigimo dienos (pavyzdžiui: Nekilnojamojo turto registro išrašų, nuomos, panaudos sutarčių), jeigu šių duomenų nėra Nekilnojamojo turto registre; 53.4. vykdomai veiklai reikalingų leidimų, licencijų (jeigu informacijos apie juos nėra Licencijų informacinėje sistemoje), kuriuos PVK paraiškos teikėjas gali gauti teikdamas PVK paraišką.“ Tokios pačios nuostatos numatytos ir Taikymo tvarkos aprašo 196 punkte.

Atitinkamai Užimtumo rėmimo aprašo 59 punkte nustatyta, kad „Užimtumo tarnyba Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka ir terminais įvertinusi PVK paraiškas: 59.1. jas atmeta, jei PVK paraiškos teikėjas neatitinka Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 (išskyrus Aprašo 59.3 papunktyje nurodytą atvejį) ir 4 dalyse, 47 straipsnio 1 ir 2 dalyse, Aprašo 49 punkte nustatytų reikalavimų ir Aprašo 48 bei 50 punktuose nustatytų sąlygų; 59.2. elektroniniu paštu kreipiasi į PVK paraiškos teikėją dėl PVK paraiškos trūkumų pašalinimo, jei PVK paraiška ir jos priedai neatitinka Aprašo reikalavimų pagal Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatytą PVK paraiškų atitikties Apraše numatytiems reikalavimams vertinimo formą arba jei PVK paraiškoje jos teikėjo nurodyta lėšų planuojamoms įsigyti darbo priemonėms suma viršija PVK paraiškos teikėjo pateiktuose ne mažiau kaip 3 tiekėjų pasiūlymuose nurodytų sumų vidurkį; 59.3. elektroniniu paštu kreipiasi į PVK paraiškos teikėją, siūlydama išbraukti iš PVK paraiškos darbo priemones, nebūtinai tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti, ir atitinkamai sumažinti finansavimo poreikį, nurodytą darbo vietos įrengimo projekto sąmatoje, jei Užimtumo tarnyba nustato, kad kai kurios PVK paraiškoje numatytos įsigyti darbo priemonės nebūtinai tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti“. Užimtumo rėmimo aprašo 60 punkte nurodyta, kad „Jei <...>“ PVK paraiškos teikėjas per Užimtumo tarnybos nurodytą terminą nepašalina nustatytų paraiškos trūkumų ir (ar) jei <...> PVK paraiškos teikėjas nesutinka su Aprašo 59.3 papunktyje nurodytu Užimtumo tarnybos siūlymu, paraiška atmetama ir toliau nenagrinėjama. Apie priimtą sprendimą atmesti paraišką ir toliau jos nenagrinėti Užimtumo tarnyba per 3 darbo dienas nuo tokio sprendimo priėmimo dienos elektroninių ryšių priemonėmis informuoja DVP, VUI arba PVK paraiškos teikėją, pateikdama sprendimo kopiją“.

Įvertinus nurodytą teisinį reglamentavimą, akivaizdu, jog PVK paraiškos formai ir turiniui yra nustatyti imperatyvūs reikalavimai. Pagal Taikymo tvarkos aprašo 201 punktą „POS PVK paraiškas išnagrinėja ir įvertina pagal paraiškos teikėjo ir PVK paraiškų atitikties Užimtumo rėmimo priemonių apraše numatytiems reikalavimams vertinimo formą (Aprašo 41 priedas). PVK paraiškos atitiktis Užimtumo rėmimo priemonių aprašo reikalavimams nustatoma PVK paraiškos pateikimo dienai <...>“.

Akcentuotina, kad Paraiškos pateikimas savaime nereiškia, kad ji bus finansuojama. Tuo pačiu, Pareiškėjo asmeninis savo Paraiškos atitikimo PVK teisės aktų reikalavimams įsivertinimas ar įsivaizdavimas, kaip turi būti įvertinta, nebūtinai reiškia, kad toks bus ir Užimtumo tarnybos vertinimas bei priimtas sprendimas. Pažymėtina, kad Užimtumo tarnybos internetiniame puslapyje buvo viešai pateikiama informacija apie PVK atrankas ir reikalavimus teikiamoms paraiškoms, nurodyti visi teisės aktai, kurie reglamentuoja šių paraiškų teikimo tvarką ir jų vertinimo sąlygas. PVK paraiškų atranka, kurioje dalyvavo Pareiškėjas, prasidėjo 2024 m. birželio 3 d., visa informacija apie PVK priemonę buvo nurodyta internetiniame Užimtumo tarnybos tinklapyje.

Pagal Taikymo tvarkos aprašo 201.2 papunktį „nustačius PVK paraiškos neatitiktį vertinant nekritinius Aprašo 41 priede numatytus atitikties vertinimo kriterijus ir (ar) nustačius, kad kai kurios PVK paraiškoje numatytos įsigyti darbo priemonės nebūtinai tiesioginėms darbo funkcijoms

steigiamoje darbo vietoje atlikti, POS vedėjo sprendimu per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo raštu (elektroniniu paštu) paraiškos teikėjo prašoma pašalinti nustatytus PVK paraiškos trūkumus ir (ar) siūloma PVK paraiškos teikėjui išbraukti iš PVK paraiškos darbo priemones, nebūtinai tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti, ir atitinkamai sumažinti finansavimo poreikį, nurodytą PVK paraiškos sąmatoje (toliau – pasiūlymas). Trūkumų pašalinimui ir (ar) sutikimo su pasiūlymu pateikimui nustatomas 5 darbo dienų terminas, šį terminą skaičiuojant, nuo pranešimo apie nustatytus PVK paraiškos trūkumus ir (ar) pasiūlymo išsiuntimo dienos. PVK paraiška gali būti tikslinama tik vieną kartą <...>. Šio aprašo 201.2.2 papunktyje nurodyta, jog „201.2 papunktyje nustatytu terminu negavus PVK paraiškos patikslinimo arba nepatikslinus PVK paraiškos pagal visus nurodytus trūkumus ir (ar) negavus sutikimo ar nesutikus su pasiūlymu, POS vedėjo sprendimu PVK paraiška atmetama ir toliau nenagrinėjama, apie priimtą sprendimą atmesti PVK paraišką per 3 darbo dienas nuo tokio sprendimo priėmimo raštu (elektroninėmis ryšio priemonėmis) informuojamas kiekvienas PVK paraiškos teikėjas atskirai, pateikiant POS vedėjo sprendimo kopiją, jame nurodant aiškias ir išsamias PVK paraiškos atmetimo priežastis, teisinius pagrindus ir apskundimo tvarką“.

Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad parama verslui kurti teikiama mokant subsidiją darbo priemonėms, būtinoms tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti. Atitinkamai Taikymo tvarkos aprašo 199.1 papunktyje nurodyta, jog PVK paraiškos sąmatoje nurodytos išlaidos privalo būti: 199.1. skirtos darbo vietai (-oms) įsteigti ar su steigiamos (-ų) darbo vietos (-ų) tiesioginių darbo funkcijų atlikimu susijusioms darbo priemonėms įsigyti. Be to, pats darbo priemonių apibrėžimas taip pat aiškiai nurodo, kad darbo priemonės – darbo procese naudojamos transporto priemonės ir darbo įrenginiai (aparatai, prietaisai, įrankiai, įtaisai ar kiti reikmenys), būtini tiesioginių funkcijų steigiamoje darbo vietoje atlikimui užtikrinti <...> (Taikymo tvarkos aprašo 3.7 papunktis).

Kitaip tariant, Užimtumo tarnyba, vykdanči teisės aktais jai pavestas viešojo administravimo funkcijas, privalo vadovautis viešosios teisės principu – „draudžiama viskas, kas nėra tiesiogiai leidžiama įstatymu“ ir neturi teisės plečiamai aiškinti Užimtumo įstatymo nuostatų dėl paramos darbo vietoms steigti reikalavimo – „būtinoms tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti“, kur aiškiai ir nedviprasmiškai nustatyta, kad subsidija gali būti mokama tik toms darbo priemonėms, kurios būtinos tiesioginėms darbo funkcijoms.

Taigi, Pareiškėjui nesutikus su Atsakovės pasiūlymu (išbraukti iš Paraiškos automobilį, kaip nebūtiną tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti, ir atitinkamai sumažinti finansavimo poreikį), kyla teisinė pasekmė – Paraiška atmetama ir toliau nebenagrinėjama. Šios nuostatos aiškiai ir nedviprasmiškai reglamentuoja, kad parama verslui kurti gali būti teikiama tik darbo priemonėms, būtinoms tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti.

Technologiniame proceso aprašyme (b. l. 51-52), be kita ko, Pareiškėjas nurodo, kad darbo priemonę – automobilį naudos „demonstracijoms ir prezentacijoms kelyje, t. y. automobilis bus įrengtas kaip mobilus demonstracinis centras su DI įranga, kai konsultantas gali parodyti DI sprendimus klientams tiesiogiai jų vietose. Pažymėjo, kad integruoti ekranai gali leisti atlikti interaktyvias prezentacijas apie DI sprendimus, tokius, kaip prognozavimo modeliai, automatinės analizės įrankiai ir kt.“. Taip pat nurodė, kad „Automobilis gali būti naudojamas kaip mobili konsultacijų vieta, kur konsultantas gali susitikti su klientais jų darbo vietose, parodyti DI sprendimus ir atlikti reikalingus bandymus bei įvertinimus tiesiog kelyje ir pan“. Pasak Pareiškėjo, visa tai padidintų konsultanto mobilumą ir lankstumą, leistų klientams patirti DI privalumus savo veikloje. Tačiau technologinio proceso aprašymas ir aptartos aplinkybės, Komisijos vertinimu, nepaneigia Atsakovės išvados, kad norimas įsigyti automobilis ir jo naudojimas neatitinka pasirinktos profesijos tiesiogiai vykdomų užduočių ir nurodytų darbinių funkcijų, todėl negali būti priskirtas priemonei būtinai tiesioginei darbo funkcijai atlikti.

Paminėtų aplinkybių kontekste taip pat atkreiptinas dėmesys, kad Paraiškoje Pareiškėjas nurodė LPK kodą – 251106 (Verslo informacinių technologijų konsultantas), todėl atitinkamai teisės aktai reikalauja, jog būtų laikomasi išlaidų šiai darbo vietai steigti tinkamumo, t. y. šios išlaidos turi būti būtinos tiesioginėms Pareiškėjo darbo funkcijoms atlikti steigiant verslo informacinių

technologijų konsultanto darbo vietą, kitaip tariant, susijusios tiesiogiai, kaip to aiškiai ir nedviprasmiškai reikalauja PVK paraiškų nagrinėjimą reglamentuojantys teisės aktai. Tačiau pažymėtina, jog LPK verslo informacinių technologijų konsultanto profesija yra priskiriama Sistemų analitikų pogrupiui (kodas 2511).

Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2005 m. kovo 3 d. nutarimu Nr. 247 patvirtintų Tarptautinių ir nacionalinių klasifikatorių tvarkymo ir naudojimo valstybės ir žinybiniuose registruose ir valstybės informacinėse sistemose taisyklių (toliau – Taisyklės, *aktuali redakcija nuo 2014 m. rugpjūčio 2 d.*) 3.2 papunktyje nustatyta, jog Centrinė klasifikatorių duomenų bazė (toliau – Centrinė duomenų bazė) – specializuota duomenų bazė, į kurią Taisyklių nustatyta tvarka įtraukiami ir kurioje saugomi tarptautiniai klasifikatoriai, adaptuoti tarptautiniai klasifikatoriai, tarptautinių klasifikatorių nacionalinės versijos ir nacionaliniai klasifikatoriai, jų požymių aprašymai, informacija, apibūdinanti klasifikatorius, skirtingų klasifikatorių tarpusavio sąsajų lentelės ir atnaujintų klasifikatorių pakeitimų kodų lentelės. Pagal Taisyklių 33 punktą Centrinės duomenų bazės tvarkytojas klasifikatorius, juos apibūdinančią informaciją ir klasifikatorių tvarkytojų interneto svetainių adresus viešai skelbia Oficialiosios statistikos portale osp.stat.gov.lt. Ten pat skelbiama klasifikatorių paskutinio atnaujinimo data.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. liepos 23 d. nutarimu Nr. 921 patvirtintų Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijos nuostatų 9.15 papunktyje nustatyta, jog Ekonomikos ir inovacijų ministerija tvarko Lietuvos profesijų klasifikatorių (aktuali redakcija nuo 2024 m. vasario 24 d.).

Pagal Oficialiosios statistikos portale viešai skelbiamus duomenis (osp.stat.gov.lt) sistemų analitikų pogrupio (kodas 2511) aprašyme *aiškiai* nurodytos ir išdėstytos šios profesijos atstovų (tarp jų ir verslo informacinių technologijų konsultanto) funkcijos ir atliekamos užduotys: sistemų analitikai atlieka mokslo tiriamuosius darbus, analizuoja ir vertina procedūras ar problemas, kliento reikalavimus informacinėms technologijoms, taip pat rengia ir įgyvendina siūlymus, rekomendacijas ir planus esamoms ar būsimoms informacinėms sistemoms tobulinti. Atliekamos užduotys: (a) konsultavimasis su naudotojais, siekiant suformuluoti ir dokumentuoti reikalavimus, taip pat su vadovybe, siekiant užtikrinti, kad būtų susitarta dėl sistemų principų; (b) verslo procesų, procedūrų ir darbo praktikos nustatymas ir analizė; (c) su veiksmingumu susijusių trūkumų nustatymas ir vertinimas, taip pat optimalios verslo praktikos, sistemų funkcionalumo ir veikimo rekomendacijų kūrimas; (d) atsakomybė už tokius funkcinis sprendimus, kaip sistemų bandymo planų rengimas, patvirtinimas ir įgyvendinimas; (e) funkcinų techninių sąlygų aprašų, kurias naudos sistemų kūrėjai, rengimas; (f) sistemų plėtra ir keitimas, siekiant gerinti darbų srautą ar kitais tikslais; (g) kompiuterių sistemų koordinavimas ir susiejimas organizacijoje, siekiant suderinamumo.

Minėta, jog ginčui aktualūs teisės aktai imperatyviai reglamentuoja (nustato), kad darbo priemonės, kurioms mokama subsidija, privalo būti būtinos tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti, įvertinus steigiamos darbo vietos profesiją, kaip nurodyta LPK. Atsižvelgdama į reglamentavimą, įvertinusi aukščiau nurodytus duomenis, Komisija sprendžia, jog Atsakovė teisėtai ir pagrįstai nustatė, jog šiuo atveju automobilis nėra būtina tiesioginių verslo informacinių technologijų konsultanto darbo funkcijų atlikimui ir šios darbo priemonės įsigijimo finansavimas nagrinėjamu atveju negali būti pripažintas kaip tinkamas PVK priemonę reglamentuojančių teisės aktų prasme. Kitas priemonės, kurios Pareiškėjui atrodo reikalingos veiklos vykdymui ir vystymui, Pareiškėjas turėtų įsigyti iš savo asmeninių lėšų. Aukščiau nurodytos funkcijos niekaip nepatenka į verslo informacinių technologijų konsultanto atliekamas darbinės funkcijas, įvertinus LPK aprašymą, t. y. tai, kad Pareiškėjas pats praplečia savo darbinės funkcijas, kurios nepatenka į LPK apimtį, nereiškia, kad automobilis yra būtina ir tiesiogiai susijusi su verslo informacinių technologijų konsultanto veikla susijusi darbo priemonė, o Užimtumo tarnybos Sprendimas neteisėtas ir nepagrįstas.

Lietuvos Respublikos ikiteisminio ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo (toliau – IAGNTĮ) 5 straipsnio 5 dalyje nustatyta, jog Lietuvos administracinių ginčų komisija ir jos teritoriniai padaliniai, nagrinėdami skundus prašymus), nei žalos, nei bylos šalių turėtų išlaidų atlyginimo klausimų

nesprendžia. Atsižvelgiant į nurodytą reglamentavimą Komisija reikalavimo dėl žalos atlyginimo nevertina.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies punktu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo G. B. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė

Raminta Ramanauskienė

Svetlana Sinkevičienė